

A Pécsi Ítéltábla a dr. Málly Vera ügyvéd (címe) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Kövári Gergő Benjámin ügyvéd (címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** I. rendű és **II.rendű alperes neve** II. rendű (mindketten ... szám alatti lakos) alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a ...egerszegi Törvényszék 2015. május 14. napján kelt, 5.P.21.309/2014/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszámmal benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperesek megsértették a felperes magánélethez fűződő jogát azzal a magatartással, hogy ismétlődően alaptalan hatósági eljárásokat kezdeményeztek a felperessel szemben.

Ezért az alpereseket egyetemlegesen 100.000 (egyszázezer) forint megfizetésére kötelezi a felperes javára 15 napon belül.

A felperest a Magyar Állam javára terhelő elsőfokú illeték összegét leszállítja 294.000 (kettőszázkilencvennégyezer) forintra, és kötelezi az alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 6.000 (hatezer) forint feljegyzett részilletéket.

A fentieket meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesek, mint együttes jogosultak részére 15 napon belül 24.000 (huszonnégyezer) forint másodfokú eljárásban felmerült részperköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 70.000 (hetvenezer) forint, míg kötelezi az alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban feljegyzett részilletéket, a Magyar Állam javára az illetékes állami adóhatóság felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a peres felek szomszédok. Az alperesek 2012. február végén költöztek a **T, K** utca 118. szám alatti családi házas ingatlanba, míg a felperes hosszú ideje lakik a **K** utca 120. alatt. 2012-ben az alperesek a családi ház konyhai ablakát - amely a felperes udvarára néz - kicserélték, azonban azt nem fóliázták be. Ezt kezdetben a felperes nem kifogásolta, nem sokkal később viszont kifejezetten kérte a befóliázást, de az alperesek a kérelmének nem tettek eleget, emiatt a felek viszonya megromlott.

A felperes családi házában terasza kb. 7 méterre helyezkedik el az alperesek konyhaablakától. A felperes több ízben olyképpen hallgatta a teraszán a horvát népzenei rádióadót, hogy az alperesek a zárt ablak mellett is hallották azt. A felperes zenehallgatási szokása az alpereseket zavarta, ezért 2012. május 11-től kezdődően több ízben kihívták a rendőrséget csendháborítás miatt, illetőleg egyéb hatósági eljárásokat kezdeményeztek a felperessel szemben. Az eljárások a felperes felelősségét nem állapították meg. Két ízben a felperes is feljelentést tett az alperesek ellen hangos zenehallgatás miatt, továbbá ablakuk elé tujafát ültetett, és egy nagy fatáblát is kirakott, elvonva előlük az udvarára történő kilátást.

A felperes többször módosított keresetében azt kérte, állapítsa meg a bíróság jóhírnevének sérelmét azáltal, hogy az alperesek folyamatosan, zaklatásszerűen feljelentgetik, eljárásokat kezdeményeznek ellene.

Másodlagosan kérte a magánélethez fűződő joga sérelmének megállapítását amiatt, hogy az alperesek nem engedik őt a saját teraszán rádiót hallgatni.

Harmadrészen állította, hogy az alperesek horvát nemzetisége miatt megkülönböztetik, mivel a horvát zenehallgatást sérelmezik a részéről.

Emiatt módosított keresetében 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

Állította, hogy az alperesekkel való viszonya a faluban beszédtema, rossz hírért keltik, összeférhetetlenségnek tartják. Emellett az alperesek a konyhaablakon keresztül folyamatosan figyelemmel kísérik a felperes mozgását. Így a felperes egészségét is hátrányosan érinti az alperesek magatartása.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Állították, hogy a felperes akárhol tartózkodik, a házon belül vagy az udvarában, reggeltől estig hangosan bekapcsolva hagyja a rádiót a teraszon, amelynek hangereje zavarja őket. A jogszabály adta lehetőséggel éltek, amikor eljárást kezdeményeztek a felperes zavaró magatartása miatt a felperessel szemben.

Előadták továbbá, hogy a II. rendű alperes is horvát nemzetiségű, csatlakozott édesanyja és nagyszülei születési anyakönyvi kivonatát, ekként a megkülönböztető bánásmód vádját nem érheti őket.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges - helyesen együttes - jogosultaknak 15 napon belül 208.500 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget, továbbá fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 300.000 forint feljegyzett kereseti illetéket, figyelemmel arra, hogy eredeti kereseti kérelme 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányult.

Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a Ptk.75.§-ának (1) bekezdése, 76.§-a, 78.§-ának (1) és (2) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat, így a jóhírnevet mindenki köteles tiszteletben tartani. A Ptk.100.§-a értelmében a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné. A Ptk.84.§ (1) bekezdés a) és e) pontja alapján megállapítást, valamint kártérítést követelhet az a fél, akit személyiségi jogaiban más megsértett. Hasonlóképpen rendelkezik a 2013. évi V. törvény a 2:42., 43., 45. és 52.§-aiban is.

Leszögezte azonban a törvényszék, hogy önmagában a feljelentés, bejelentés tétele állampolgári jogosultság, ezért személyiségi jogsértést nem alapoz meg. Amennyiben viszont a feljelentés jogát zaklatásszerűen, joggal való visszaélő módon, alaptalanul gyakorolja valaki, úgy a személyiségi jogsértés megvalósulhat. A jelen esetre vonatkoztatva a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az alperesek a feljelentés jogát nem visszaélő módon gyakorolták. **K Z, D F és D Fné** tanúk

vallomása alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a hangos zenehallgatási szokását az alperesek oda költözése óta vette fel, amelyet kifejezetten a teraszon gyakorol. A felperesnek azt a véleményét, hogy a saját ingatlanán azt tesz, amit akar, a törvényszék nem osztotta. Személyiségi jogait ugyanis a fél csak mások személyiségi jogainak sérelme nélkül gyakorolhatja. A kialakult állandó bírói gyakorlat szerint a tulajdonos nem okozhat olyan zajhatást, amely másokat szükségtelenül zavar. A szomszédoknak tehát csak a szükséges zavarást kell elviselniük. Kijelentette a törvényszék, hogy az alpereseknek joguk van ahhoz, hogy az ingatlanukon a csendet élvezzék, ezért a feljelentések joggal visszaélő módon történő gyakorlását megállapítani nem tudta.

Kifejtette továbbá, hogy az egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXXV. törvény a hatóságokra nézve ír elő kötelezettséget. A peres felek, mint magánszemélyek jogviszonyában ezért e törvényt alkalmazni nem lehet.

E határozattal szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte. Másodlagosan a perköltséget 100.000 forintra kérte mérsékelni.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság szinte érdemi vizsgálat nélkül fogadta el az alperesek előadását. Az alperesek rendszeresen hívták ki a rendőrséget, polgárőrséget, bejelentést tettek a kormányhivatalnál és a jegyzőnél a felperes ellen. A felperes nyugdíjas óvónő, gyermekei, unokái távol élnek, így gyakran utazik el több napra, ezért sem lehetséges, hogy az alpereseket olyan módon zavarja a zenehallgatása, ahogy azt az elsőfokú bíróság megállapította. Véleménye szerint az alpereseknek kellene a „normális társadalmi kapcsolatokhoz” igazodniuk. Az alperesek magatartása kimerítette a felperes zaklatásszerű, joggal visszaélő módon történő joggyakorlását.

Továbbá álláspontja szerint az alperesi jogi képviselő tevékenységével nem áll arányban a megállapított perköltség.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, helyes indokok alapján.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobb részben helyesen állapította meg, és helyes jogszabályokat is alkalmazott. Jogi következtetésével és érdemi döntésével azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

Az I. rendű alperes 2012. május 11-én 19:45 órakor bejelentést tett a felperes hangos zenehallgatása miatt. A Ni Rendőrkapitányság Li Rendőrőrsének rendőri jelentése azt rögzítette, hogy rendellenességet nem tapasztalt, intézkedésre nem került sor.

2012. május 19-én 18:20 órakor az I. rendű alperes bejelentést tett a felperes hangos zenehallgatása miatt a rendőrségen. A rendőri jelentés szerint a járőr felhívására a felperes a zenét lehalkította.

2012. május 21-én 14:00 órakor az I. rendű alperes bejelentést tett a rendőrségre. A rendőrrjárőr jelentése alapján a felperesnél szólt a zene, de azt csak akkor lehetett hallani, ha az alperesek konyhaablaka nyitva volt. A bezárt ablaknál a lakóházban zenét nem lehetett hallani. A rendőrrjárőr megítélése szerint a felperes teraszán a rádióból nem hangosan szólt a zene.

2012. május 23-án 20:15 órakor érkezett ki ismételt a helyszínre a rendőrjárőr az alperesek bejelentésére. A felperesnél ekkor csendháborítást nem tapasztalt.

A Ni Rendőrkapitányság Li Rendőrőrséje által 2012. június 11-én megküldött, a ... Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztályához 2012. június 18-án érkezett az alperesek, **D F, D Fné és K Jné** lakossági bejelentése nyomán a ... Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztálya 2012. július 19. napján kelt, .../2012. számú határozatával a felperes ellen csendháborítás szabálysértése miatt folytatott eljárást megszüntette, mivel nem volt megállapítható szabálysértés elkövetése.

A 2012. november 9-én kelt rendőri jelentés szerint az alperesek által készített hangfelvételt meghallgatva megállapítható, hogy a rögzített időszakokban a természetes zajokat (madarak, rovarok hangja, utcai forgalom zaja) meghaladó vagy elérő más zaj, zene vagy egyéb rádióadás hangja nem hallható.

Az alperesek a felperessel szemben tett bejelentése nyomán a Ni Rendőrkapitányság Li Rendőrőrséjének rendőr járőre által készített jelentés 2013. január 16-án azt rögzítette, hogy az I. rendű alperes által készített hangfelvételek alapján a zene és a beszélgetés az ablakban jól hallható, de túlzott hangerejűnek nem mondható. A kb. 15-20 méterrel távolabb lévő utcán elmenő gépjárművek hangja elnyomja a rádió hangját. A felvételeken más egyéb nem volt tapasztalható.

Az alperesek feljelentése nyomán a Ni Rendőrkapitányság 2169/2012.Bü. szám alatt nyomozást folytatott. A Ni Járási Ügyészség 2013. március 11-én kelt, B.2208/2012/8. számú határozatával a felperessel szemben a nyomozást megszüntette, egyúttal megrovást alkalmazott vele szemben zaklatás vétsége miatt. A felperes, mint terhelt panasza folytán eljárta ... Megyei Főügyészség azonban Nyfel.465/2013/1. számon, 2013. április 11. napján kelt határozatával az ügyészség határozatát megváltoztatta, és a nyomozást bizonyítottság hiányában megszüntette, egyebekben a panaszt elutasította. Tájékoztatva a sértetteket arról, hogy hat hónapon belül pótmagánvádlóként léphetnek fel. Ezután az I. rendű alperes 2013. május 6-án pótmagánvádlóként vádindítványt terjesztett elő.

A Ni Járásbíróság 8.P.21.253/2012/9. számú határozatával jóváhagyta a felek egyezségét, amelyben az alperesek vállalták, hogy a felperesi felépítmény mellett 50 cm-es sávban nem ültetnek olyan növényeket, melyek a felperesi felépítményt a szellőzésben akadályozzák, illetve amelyek abban mechanikai sérüléseket okozhatnak. Vállalták, hogy három hónapon belül az ingatlanukon létesített antennaoszlopot saját költségükön elbontják vagy elbontatják. Vállalták, hogy az ingatlanukon lévő díófa ágait a felperesi ingatlan vonalában lemetszik, illetve azt azon nem engedik tovább nőni. Vállalták, hogy az ingatlanon ültetett tujabokrot nem engedik 1,8 méternél magasabbra nőni.

Az I. rendű alperes 2013. július 29-én tett ismét feljelentést a felperessel szemben a rendőrhatalóságnál a hangos zenehallgatás miatt. A Ni Rendőrkapitányság Li Rendőrőrséje 20030/1473-6/2013.bü. számú, 2013. október 1. napján kelt határozatával a nyomozást megszüntette, mivel a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem volt eredmény várható.

2013. szeptember 20-án 19:50 órakor az I. rendű alperes bejelentése nyomán a Ni Rendőrkapitányság Li Rendőrőrséjének rendőrjárőre a helyszínre érkezett, és jelentésében rögzítette, hogy nyitott ablakon keresztül minimálisan lehetett hallani, hogy a szomszédban szól a rádió. „Nevezett személlyel közöltem, hogy beszélek a szomszédjával, de ezzel a cselekménnyel a szomszédja nem követett el szabálysértést sem bűncselekményt.”

A 2013. szeptember 26-án 17:00 órakor tett alperesi bejelentés nyomán 17:15 órakor jelent meg a felek lakóhelyén ismételten a rendőrfőnök. Jelentésében rögzítette, hogy a felperes magnójából a zene nem szólt hangosan. Az úton elmenő autók zaja jóval hangosabb volt ennél. A rendőrfőnök lehalkította a felperessel a rádiót.

A ... Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztálya 2013. november 11-én kelt, .../2013. számú határozatával az I. rendű alperes által a felperes ellen csendháborítás szabálysértése miatt kezdeményezett eljárást megszüntette, mivel csendháborítás szabálysértés nem valósult meg 2013. szeptember 20-án és 2013. szeptember 25-én.

Az alperesek 2014. március 23-án birtokvédelmi kérelmet terjesztettek elő a Ti Község Önkormányzati Hivatal Jegyzőjénél a felperessel szemben. Az eljárás 159/2014. szám alatt folyt.

2014. április 30-án 14:00 órakor az I. rendű alperes bejelentést tett a polgárőrségen a felperes hangos zenehallgatása miatt. A polgárőr járőrszolgálati jegyzőkönyv rögzítette, hogy az alperesek lakásában valóban hallani lehetett a szomszédból beáramló rádió hangját, a horvát adókat sugárzó programot, de a szomszéd (felperes) felé nyíló kb. 80-120 cm átmérőjű ablak teljesen nyitva volt, így a hang teljesen beáramolhatott.

A Ni Járásbíróság 2014. június 19. napján 5.Bpm.275/2013/13. számú ítéletével a felperest felmentette a zaklatás vétségének vádja alól az I. rendű alperes, mint pótmagánvádló által kezdeményezett büntetőeljárásban. A másodfokon eljáró ... Törvényszék Bf.433/2014/4. számú, 2015. január 13. napján kelt végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el.

A ... Megyei Kormányhivatal Li Járási Hivatal Hatósági Osztályának 2014. október 15. napján kelt, .../2014. számú határozatával a felperessel szemben a 2013. július 29-én tett, az I. rendű alperes feljelentése nyomán indult, csendháborítás szabálysértése miatt folytatott eljárást megszüntette, mivel a szabálysértés elkövetése nem volt megállapítható.

K Z tanúvallomása nem utal arra, hogy a felperes a zenehallgatási szokását azóta vette fel, hogy a tanú az ingatlant eladta az alpereseknek. A tanú nem emlékezett arra, hogy korábban a felperes „az egész környéket” betöltő hangerővel hallgatott volna zenét, ő a felperes zenehallgatásáról nem szerzett „különösebb” tudomást. Ebből a vallomásból nem következik az, hogy a felperes zenehallgatási szokásai a tanú elköltözését követően jelentősen változtak volna, hiszen a hatósági eljárásokban eljáró személyek lényegében ugyanilyen megállapításokat tettek a tárgyban.

D F és **K Jné** a ... Megyei Kormányhivatal .../2012. számú eljárásában még úgy nyilatkoztak, hogy „ha szól is a zene **K E** Mnál [a felperesnél], az lényegében őket nem zavarja” (a 2012. július 19-én kelt határozat indokolása). A Ni Rendőrkapitányság Li Rendőrőrsének 2012. május 23-án kelt .../ált. számú jelentése szerint viszont **D F** a házastársával egyezően úgy nyilatkozott, hogy 2012. márciusától nincs nyugalma a felperestől, „aki napi rendszerességgel elviselhetetlen módon hallgatja, bömbölteti a zenét”. **D F** a per folyamán ez utóbbi vallomását ismételte meg. A különböző időpontokban tett vallomásai közötti gyökeres ellentmondás oka viszont nem ismert. Így a vallomásának hitelességéhez kétség fér. **K Jné D F**hez hasonlóan változtatta meg a vallomását, melynek oka ugyancsak nem állapítható meg az iratokból, ezért az ő önellentmondásos vallomásának bizonyító értéke is kétségbe vonható.

Önmagában **D F**né mindvégig következetes, a felperesre nézve terhelő vallomása pedig a rendkívüli számosságú - fent idézett - egyéb peradattal szemben nem alkalmas az alperesi védekezés ténybeli megalapozására.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az iratokból az állapítható meg, hogy a felperes valóban hallgatta a rádiót a teraszán. A peradatokból ugyanakkor az is egyértelműen kitűnik, hogy ez a rádióhallgatás nem haladta meg az egyéb, a faluban szokásos háttérzajok hangerejét. Nem vitatható, hogy ez a hangerő is zavarta az alpereseket, ezért a jószomszédi viszony megőrzése, az együttélés alapvető társadalmi normáinak betartása érdekében a felperes is megtehetette volna azt a gesztust, hogy nem a teraszon hallgatja a horvát zenét, illetőleg a teraszon hallgatva a rádiót, lehalkítja azt. A szomszédok közötti tolerancia követelménye kölcsönösen elvárható egymástól, azaz mindkét féltől elvárható lett volna, hogy tartózkodjon az olyan magatartástól, amellyel a szomszédját szükségtelenül zavarja. A tulajdonosi jogok ugyanis nem abszolút jellegűek. Az együttélés szabályai megkövetelik, hogy a tulajdonos a másik tulajdonost saját ingatlanán ne zavarja szükségtelenül semmilyen módon.

Az alperesek szubjektíve zavarónak érezhették a felperes zenehallgatási szokásait, még annak ellenére is, hogy a kikerkező rendőrfőnök azt a szokásos mértéket meg nem haladónak, nem szükségtelenül zavarónak tartották. Ugyanakkor annak ismeretében, hogy az alperesek kezdeményezését a rendőrség és a jegyző rendre elutasította, azaz a hatósági eljárások nem őket igazolták, az alpereseknek idővel el kellett volna fogadniuk, hogy a felperes zenehallgatása nem éri el azt a szintet, amely a zaklatás, csendháborítás tényállását kimeríti, és amely miatt a felperessel szemben jogvédelmet kérhetnek.

Ebből következően az alpereseknek az a magatartása, hogy büntetőeljárást is kezdeményeztek, majd még pótmagánvádat is előterjesztettek a felperessel szemben, már bizonyosan túlmélt a saját alanyi joguk jogszerű gyakorlásának a határán, vagyis a jóhiszeműség kereteit túllépve folytatták a felperessel szemben a büntetőeljárást. A büntetőfeljelentés megtétele vagy hatósági eljárás kezdeményezése önmagában nem ad alapot személyiségi jogsértés megállapítására, azonban a BDT2013.2968. számon közzétett eseti döntésben kifejtett jogelv értelmében a jóhiszemű joggyakorlás követelménye a feljelentőt is terheli, így joggal való visszaélést valósít meg, ha tudatosan tesz valótlan tartalmú bejelentést vagy feljelentést valaki. Ez esetben az immunitás már nem illeti meg, és a sérelmet szenvedett személy alappal tarthat igényt a személyiségvédelmi eszközök alkalmazására.

A jelen esetben tehát az alperesek azzal a magatartásukkal, hogy több ízben alaptalannak találta a kikerkező rendőrfőnök a bejelentésüket, mégis büntetőfeljelentést tettek, pótmagánvádat terjesztettek elő a felperessel szemben, már rosszhiszeműen jártak el, kimerítették a joggal való visszaélés fogalmát. Azaz megsértették a felperes zavartalan magánélethez fűződő jogát. Ezért a Ptk.84.§-ának (1) bekezdés *a)* pontja alapján az ítélet tábla megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes fent írt személyhez fűződő jogát.

A Ptk.84.§-ának (1) bekezdés *e)* pontja szerinti nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság jelképes összegben, a kereseti kérelemhez viszonyítottan jelentősen alacsonyabb összegben határozta meg. E körben nyomatékkal vette figyelemmel, hogy a felperes maga is hozzájárult a rossz szomszédi viszony kialakulásához, amikor az alperesek kérelme ellenére nem halkította le a rádióját, illetőleg nem hagyott fel a kinti zenehallgatás szokásával. Ezért mérlegeléssel 100.000 forintot tartott szükségesnek és elegendőnek az ítélet tábla a felperest ért immateriális hátrány kompenzálására.

A felperes jóhírnevének sérelmére adat nem merült fel a perben, az egyenlő bánásmód megsértésével kapcsolatos elsőfokú bírósági érveket pedig a másodfokú bíróság is osztotta.

Nem látta indokoltnak az ítéletábra az alperesek jogi képviselőjének az elsőfokú eljárásban megítélt munkadíjának mérséklését. A felperes eredetileg 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetését kérte, amelyre vonatkozóan 100.000 forint erejéig, csupán 2%, vagyis elenyésző mértékben lett pernyertes. Mind a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-ának (1) bekezdése, mind az általános szabályok szerinti 3.§ (2) bekezdés *a)* pontja értelmében magasabb összegű perköltség jár az alpereseknek, mint amit a felperes indokoltnak tartana. Az alperesi képviselő érdemi munkája lényegében pernyertességet eredményezett számukra, ezért alaptalannak találta a munkadíja mérséklésére vonatkozó fellebbezést a másodfokú bíróság.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az ítéletábra a másodfokú eljárásban a felperes által csatolt CD felvételt és egyéb okiratokat a Pp.235.§-ának (1) bekezdése értelmében figyelembe venni már nem tudta.

A felperes nagyobb részt pervesztes lett, ezért ő köteles viselni pervesztességével arányosan a perköltséget.

Így az elsőfokú eljárásra vonatkozóan a feljegyzett illetéket 98 %-ban a felperes, míg 2 %-ban az alperesek viselik egyetemlegesen a Pp.81.§-ának (1) bekezdésére tekintettel.

A másodfokú eljárásban feljegyzett 80.000 forint illetékből a pervesztességével arányosan 70.000 forint illetéket a felperes, míg 10.000 forint illetéket az alperesek egyetemlegesen kötelesek viselni külön felhívásra a Magyar Állam javára az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (2) bekezdésére is tekintettel.

Az alperesek jogi képviselőjének a másodfokú eljárásban felmerült munkadíját az ítéletábra a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 2.§-ának (1) bekezdés *a)* pontja alapján állapította meg. A jogi képviselő perköltségként tárgyalásonként 30.000 forintot igényelt, erre figyelemmel, a különbözeti perérték alapján a felperes 24.000 forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget köteles fizetni az alperesek javára együttesen.

P é c s , 2016. február 25.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró